

стять, тѣ сж увиснѣти на въздуха. Обаче нигдѣ не е писано кога ще прѣстанѣтъ чудеса-та, и за това щѣше да е глупава дързость, да ся опрѣдѣли, че въ кое да е врѣме, чудеса-та не можяхъ да станѣтъ.

Въ 397 год. *Мартинусъ* быде повыканъ отъ срѣдъ на благословеннѣ-тѣхъ си дѣятельность, и остави на ученици-тѣхъ си, да продължавать тамъ гдѣ-то той прѣстанѣлъ. Между тѣхъ ся отличявахъ *Германусъ* и *Лунусъ*, кои-то въ бойны-тѣхъ скърбы на онова врѣме, въ дълбокы-тѣхъ бразды на Христовѣ-тѣхъ нивѣхъ, съ сълзы сѣяхъ изобилно-то сѣме въ Франціѣ и Англиѣ.

Слѣдъ малко врѣме Франки-тѣхъ кои-то бѣхъ ся поселили въ земы-тѣхъ на долнѣй Рейнъ, захванѣхъ да простирать граници-тѣхъ си по-далечъ къмъ Западъ и да ся утвърждавать въ земѣ-тѣхъ коя-то отъ тѣхъ ся найменована *Франція*. Царь-тъ и *Хлодовикъ*, единъ юначескѣй войнъ, усиѣ скоро да привземе Соассонъ, главный градъ на Римскѣ-тѣхъ Галлиѣхъ. Въ това врѣме живѣеше Реймскѣй Епископъ *Ремигіусъ* единъ отъ най-славны-тѣхъ мѣжѣ въ свое-то врѣме. Франки-тѣхъ въ боеве-тѣхъ си ограби-хъ и христіанскы-тѣхъ църквы, и Ремигіусъ ся отнесе къмъ младѣй-тъ побѣдитель, за да измоли възвращеніе-то на свѣты-тѣхъ сѣдове, особенно една свѣщпоцѣнна стовна. По народенъ обычай цѣло-то добываніе трѣбваше да ся принесе на едно мѣсто, и чрѣзъ жребіе да ся раздѣли между войници-тѣхъ. Хлодовикъ, кой-то желаше да направи на еписко-